

بررسی مقایسه‌ای انواع روشهای ترجیحی یادگیری ادراکی و رضایت تحصیلی دانشجویان پزشکی و

دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان ۱۳۸۵

استاد راهنما: دکتر مصطفی صادقی

نگارش: الهیار نجفی

شماره: ۲۲۹

چکیده

زمینه و هدف:

عوامل موثر بر یادگیری بسیار متفاوت می‌باشد. شناخت سبکهای یادگیری و رضایت تحصیلی دانشجویان توسط اساتید، می‌تواند در الگوی آموزشی اساتید و بر موفقیت تحصیلی فراگیران مفید باشد زیرا انتخاب روشهای متنوع در تدریس می‌تواند فرصتهای مناسب یادگیری را افزایش دهد.

لذا این بررسی با هدف تعیین انواع سبکهای یادگیری ترجیحی و رضایت تحصیلی دانشجویان پزشکی و دندانپزشکی علوم پزشکی رفسنجان در سال ۱۳۸۵ طراحی و اجرا گردیده است.

مواد و روش‌های اجرای طرح:

این مطالعه توصیفی بر روی تعداد ۲۲۰ نفر از دانشجویان پزشکی و دندانپزشکی دانشگاه با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی براساس رشته تحصیلی و جنس صورت گرفت. پس از اجرای مطالعه پایلوت با کمک پرسشنامه‌های تعیین کننده رضایت تحصیلی و پرسشنامه سبکهای یادگیری ترجیحی (joy Reid) مطالعه اصلی صورت گرفته که دانشجویان بطور تصادفی و با روش مذکور از لیست‌های اسامی دانشجویان رشته‌های پزشکی و دندانپزشکی دانشگاه در آموزش کل صورت گرفت و برای هر کدام یک از نمونه‌ها، پاکت حاوی پرسشنامه‌ها در محل دانشکده‌ها تحویل آنان شد و پس از جمع‌آوری، اطلاعات آنان وارد برنامه spss شد. براساس دستورالعمل پرسشنامه‌ها استخراج نتایج صورت گرفت. متغیرهای مورد اندازه‌گیری بوسیله پرسشنامه

شامل روش‌های یادگیری ترجیحی دانشجویان شامل روش‌های بصری، سمعی، تجربی، علمی و رضایت تحصیلی آنان بود.

یافته‌ها:

نتایج بررسی نشان داد که سبک‌های ترجیحی یادگیری در دانشجویان پزشکی و دندانپزشکی به ترتیب اولویت سبک حرکتی یا علمی، بصری، لمسی، سمعی، گروهی و فردی بود. سبک‌های اصلی (ماژور) ترجیحی یادگیری در دانشجویان دندانپزشکی: سبک حرکتی، بصری و سبک ماژور دانشجویان پزشکی هم مشابه بود. سبک ترجیحی فرعی دانشجویان سبک سمعی و لمس بود. ضمناً سبک نامحسوس در دانشجویان مورد بررسی سبک فردی و گروهی در اولویت قرار داشتند. بیشتر از نیمی از دانشجویان از وضعیت تحصیلی خود رضایت نداشتند که تفاوت آماری بر حسب جنس مشاهده گردید ولی بر حسب رشته تفاوت آماری دیده نشد.

نتیجه‌گیری:

جهت آموزش دانشجویان توجه به سبک اصلی و ترجیحی یادگیری دانشجویان و رضایت درونی و بیرونی آنان ضروری است و باید اساتید بیشتر برای دانشجویان دانشگاه از روش‌های فعال در تدریس دروس بدلیل سبک اکثریت دانشجویان: کار علمی در فیلد و آزمایشگاه استفاده نمایند تا تاثیر بیشتری در امر یادگیری دانشجویان داشته باشند و از روش‌های غیر فعال تدریس همانند سخنرانی پرهیز کنند.